சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீவிக்னேச்வராயநம:

சோமசுந்தர மும்மணிக்கோவை.

இஃது

"வைதிக சைவசித்தாந்த சண்டமாருதம்"

ஸ்ரீல ஸ்ரீ

சோமசுந்தரநாயகரவர்களது மாணாக்கரும்,

சென்னை

வேதாகமோக்த சைவசித்தாந்த சபையடியவருள் ஒருவரும்

ஐகோர்டு அப்லேட்சைடு கிளர்க்கும்

ஆகிய

அ. சோமசுந்தர முதலியாரவர்களால்

இயற்றப்பட்டது.

சென்னை:

கலாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1904.

உ

சிவமயம்.

ஸ்ரீலஸ்ரீ நாயகர் அவர்கள்
ஜெனன தினம்.

நேரிசை வெண்பா.

சீரார் யாரூபவான் டொண்சிங்கத் திர்தேதி
நாரா ரிராமலிங்க நாயகற்கு—மேராரு
மம்மணியம் மைக்குந்த வப்பயனு லார்ந்தனனாற்
செம்மலாஞ் சுந்தரனார் தேர்.

சிவசாயுச்சிய முற்ற திருநட்சத்திரம்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

சார்வரி மாசிநற் றேதியன் னென்றினிற் சாருசனி
லேர்வரி முற்பிறை நான்கினி லைம்பத்தைந் தென்வயதிற்
பேர்வரி யீற்றிற் பிறங்கிய நாளினிற் பேர்மதியா
னூர்வரி சோமநற் சுந்தர வாண்டகை யண்டினனே.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீஜ்ஞானஸம்பந்தகுருப்யோநம:

சோமசுந்தர மும்மணிக்கோவை.

காப்பு.

நேரிசை வெண்பா.

மும்மைபொழிந் தோர்துதிக்கை முற்றிநாற் பாதங்கொண்
டெம்மையாள் போதகத்தை யேத்துமொரு—மும்மணிக்கு
மாவானன் மாவானன் மாவானன் பூசித்த
மாவானன் மாவான் றுணை.

வழிபடுகடவுள் வணக்கம்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

கழலாத வின்னற் பவக்கட னீந்திக் கதிக்கரைசேர்ந்
தழலாத வின்ப மடைக்குநற் றெப்பமென் றாரருள்வான்
சுழலாத ஞானக் கடன்முகந் தோர்திருத் தோணிசொரி
யுழலாத தெய்வப் புயலென் னுளக்க லொளிரு மன்றே.

நேரிசை யாசிரியப்பா.

மாமணி நித்தில மோடரி படுத்துப்
பேரலை மூடங்காப் பெருநில மகட்குச்
சித்திரப் படாமென வொத்துநின் றவிரு
மளக்கரின் வீழுபு வங்காந் திறைகளத்
துறுபயன் றெரிப்பிய கருள்கோட் செம்மன்
மஞ்சு ஞெமல்பொறிப் புன்வா யடைப்பார்
நீர்ப்பறம் பாற்றப் போய்த்துற் றூரரு
ளண்டா துறைக்குந் தகைமை யொட்டவு
முன்னர்ஞான் றொருவ னென்னிகர்த் தரிசென்
றுடன்முழு துற்ற கருளிற் பயனிலென்
றறைவது கடுப்பவுஞ் சிலைவாள் காட்டிச்

சிலைக்குப வளைகொளீஇப் பரிதிகர மடக்கி
யஞ்சு தரித்தோ ரகிலம் புரக்கு
மிறையருள் பெறீஇய வொருமால் யானெனப்
படீஇப் பெயல்சிறக்கும் பருவரை படைத்து
வானுப் பெருவளம் வட்க ரின்றித்
துறுமிய குறும்ப லூர்கள் சூழ்ந்திலகித்
தலைகொண்டு நிற்றலிற் றரைமகட் கணியிற்
றொண்டையா நின்றது தொண்டையா மாதோ
வதனஞ் முகனிற் பொலிநலச் சென்னை
யெனவரு நகரிற் றிருவுடன் மாய
னேற்றுறு வரத்திற் றம்பெயர்த் தெனவேண்
டதுமுத லிலக்குமி நாரண புரியெனச்
சகஞ்சொலுஞ் சூளைத் தனிப்பெரும் பதியிற்
றீந்தமி ழோர்ந்த முடிபுஞ் சிறப்ப
வார்ந்தமெய் யடியா ரகங்களீஇச் செழிப்பச்
சமய சந்தானத் தகுபரப் பெருமை
மாயிரு ஞாலங் கவின்றிய வோங்கப்
பொங்க ணுங்கினரிற் புறத்தினர் மயங்க
முதலீ றின்மை மாசின்மை நிறைவு
தனிமை யதிநுட்ப மகற்சி முதலான
சிறப்பிய னிலையுஞ் * சத்தனே யுத்த
யுத்தன் விருத்தனென் றொருமூன்று பட்ட
பொதுவிய னிலையுங் கொளீஇயைந் தாற்று
மொருமுத றிருவருட் டெளிகடற் றோய்ந்தொ
ருறுவனுண் டுமிழு மொண்மைய தாகலிற்
றன்மலங் குமைத்தற் கருமந்த தென்றங்
கவனடி பெறீஇய வொருநெடுங் கண்ணன்
றன்னக ரொரீஇக் கழிவிடக் கஞ்சி
யரவுகீழ்க் கொண்டு குறிக்கொளுநும் யோகிற்

---

* சத்தன், உத்தியுத்தன், பிரவிருத்தன் என்பன இறைவனது தடத்த இலக்கணங்களாம். அவையிற்றை, [illegible] – எனவரூஉம் வீராகம சுலோகத்தானும், "[illegible]" எனவரூஉம் வாதுளாகம சுலோகத்தானும் கண்டு கொள்க.

கிடப்பத் தனிமையிற் கிளர்வா ணெடுங்கட்
பூவினர் நேடுபு புரிவுநேர் கொண்மா
ரடிகடை வந்து மறியா தூஉற்றலிற்
கையற வுழீஇ யின்னா ராகப்
பன்னாட் பரித்தங் கரிதினிற் பயந்த
வம்மனை திரைவிழக் காமெடுத் துயர்த்தி
நெஞ்சினிற் றாக்கி நெட்டுயிர்ப் பெறிந்து
விரங்க லேய்ப்ப வலைமறிந் துலம்பும்
வளிதுதைந் தூங்கு பாற்கட னடுவட்
டொலைவி னல்லமிழ்தந் தோன்றிய மாணக்
கருங்குழற் செவ்வாய் வெள்வளைக் கொடிவயி
னிம்பர்நோன் புறுபய னெலாந்திரண் டென்னத்
தோன்றி முப் பொருளின் றுணிபது விளக்கி
யெம்மைநெறிப் படுத்து மிருங்குரு மணியாஞ்
சோமசுந் தரனின் றொல்புகழ் வாழ்க
வைதிக சைவம் வழங்கியோய் வாழ்க
மறந்தும் புறந்தொழா வள்ளியோய் வாழ்க
தாதுகு பதுமச் செங்கேழ்ச் சீரடி
பணிந்துநிற் கேட்கும் பரிசொன்று மன்னோ
வென்னெனிற் சைவ சித்தாந்த முண்மை
முன்னுமத் தெய்வ முழுப்பொருள் சிவமே
யென்றெமக் குணர்த்து நின்னுப தேச
வுறைப் பென்று மகலாது
சிறப்ப வாழச் செய்ம்மதி யருளே. (க)

நேரிசை வெண்பா.

அருளின்றி யத்துவித மாராதே யென்று
பொருளில்லா மற்றையவர் புன்சொ—லிருளறுத்த
வந்தரா வுய்ய வவதரித்த நற்சோம
சுந்தரா மூன்றுண்மை சொல். (உ)

கட்டளைக் கலித்துறை.

சொற்பொரு ளற்பகல் பொற்பணி யென்னுந் தொடர்பெவையு
மிற்றிவை யிற்றிட நற்பொது மெய்ந்நிலை யேன்றமுடி
புற்றது வென்றெமை முற்றிய வாணவ மோட்டெடுப்பச்
செற்றிய சோமசுந் தரநின் னருட் செம்மையென்னே. (௩)

நிலைமண்டில வாசிரியப்பா.

என்னை யொருமுத லெனநினைத் துணராது
முன்னை யுடைமையுங் குணியுமென் றேறிச்
சிவசம மொடுசங் கிராந்த மாயா
வாதப் பொருளிவை பாறமேற் காட்டித்
தனிமுதல் சிவமெனத் தந்தருஞ் செல்வ
பல்வகை மதநிலை யெல்லா மிழுக்கென
மெய்ந்நிலை நிறுத்திய வெல்லருந் திறலோ
யருட்டிரு வினையொப் பளாய்நி பாதத்தி
னைம்மல மேவிய செவ்வியிற் பெறுது
மன்றே றின்றெனை வருப்பினிற் புகன்ற
சொல்வன்மை நின்ற சோம சுந்தர
வென்முறை கேட்க செவ்வியின் மாதோ
துணிபடும் பீற்ற லாடைதைத் துடீஇப்
பேயென வுருவு பெறீஇக்கரு ஞாளி
கவர்ந்த காலினி னிலந்தொறும் போந்து
பற்றிநர் இட்டுச் சொற்பல காட்டிப்
பருவரன் முகமு மருளுறப் புலத்தி
மல்லு மானமுங் கழீஇத் துலைக்கை
நீட்டியு நிரம்பாப் பெருமிடி யுறினு
மலப்புழு நாயிற் கிருட்டிலே சரியி
ஞொறி வுறாஉந் தாருவிற் சேறினு
மிறப்பா மலக்க ணெனைத்துற வரினு
மீளா நோயின் மாழாந்து படினு
மொன்றிரண் டென்று முறுமவை யென்றும்
பல்லுளைப் பிணக்கிற் செலீஇயய னின்ற
வருள்சிறி துணராத் தெருளிலா மாக்கள்
பொய்ந்நிலை கோடாது சமயமுடி நின்ற
மறைமுடி தழீஇய பெறலருஞ் சைவ
சித்தாந்த நன்னிலை பற்றியான் செம்மாந்
திருக்கு நிலையதொன் றுறப்புரி வதுவே
யன்னதிங் கரிதெனி லன்னவர் தட்கு
நல்லுழை துற்றுப் புறத்தெரு வெறிந்த
மிச்சிலா மமுது நச்சியுண் பிறவி
பருணினைந் துறுதலாம் பிறவின் றெற்கே. (௬)

மும்மணிக்கோவை.

நேரிசை வெண்பா.

எற்றினும் பற்றின்றி யேலடியார் நற்பற்றுப்
பெற்றவர்சீ ரோங்கப் புரிபெரியோய்—சிற்றறிவேன்
மூலஞ்சார் போதிற் கருவியெது மூற்றியான்
சீலத்தி னேதறிவேன் செப்பு. (௫)

கட்டளைக் கலித்துறை.

செப்பன கொங்கை யுமைஞானத் தெள்ளமிர் துண்டசெல்வ
ரொப்பின ருட்டிரு வாரமிர் தாருமெ மொண்ணணலாம்
பப்பிய சீர்ச்சுந் தரநின் றிருமுகம் பற்றி நின்றோர்
மற்றொரு தெய்வ நினைகுவ ரோசிவ மன்றியிங்கே. (௬)

நிலைமண்டில வாசிரியப்பா.

மன்றினி னடிக்கு மறைச்சிலம் பேத்திக்
கலிச்சும்மை யாகுநர் பலப்பல திறக்குஞ்
சிறுநெறிச் செலவி னவலப் படாமே
சிவமே மறைமுத லெனவருட் செயலிற்
காட்டிய நின்ற வரதத் தாசா
னப்பய தீக்கித னிப்போழ் தத்து
வோருரு வுறீஇத் தோன்றிய துறையுச்
சைவம் பரமெனத் தருவா மொப்பி
றெய்வஞ் சிவமெனத் தெளிப்பாத் தெளிப்பா
மென்றநற் குளைக் கொண்டெமர் வம்மென்
றுற்றவை கண்கூட் டுணர்த்தினை பெரியோய்
மன்றொழி லவற்றி னீவீற் றமர்ந்த
வப்பெரும் பதியு மதன்பெயர் கொண்மே
யிக்குறி தெருளாப் பற்றலர் சில்லோர்
வேறு காரணம் விரித்தொழிந் தனரே
சிவபெருந் தன்மை யிலககிய முற்செய்
நீல கண்டனார் பாடியந் தெளித்துக
கையி னெல்லியங் கனியெனப் பெரும்பயன்
காட்டிய நின்ற குளையம் பதியி
னியாவரு மதிக்க விருந்தநின் னுருவங்
காண்டொறுங் காண்டொறு மியார்கசி யாரே
நின்முகங் காண்மார் வேறுமருந் துளரோ
மொழிகளாம் பெறலருந் திருவால் லமிழ்தஞ்

செவிவா யாகப் பருகிய வான்றோ
ரொல்லாச் சமயமு மெல்லெத் தெய்வமு
மொன்றென வுலோக நின்ற நீர்மையிற்
சிற்றயங் காசு மொப்பென மருண்டு
குழறுத லடுத்த சமரசஞ் சொல்வரோ
வங்ஙன முரைத்த கருங்குழிக் கணக்கன்
வழூஉச்செறி பகுத்துவப் பாடலு மீராறு
தெய்வப் பாக்களுந் திறத்தினி லொப்பெனத்
திருவருட் பாவெனச் செப்புவர் கொல்லோ
வெனமறுத் துரைத்துக் கருங்குழி பாக்கள்
கருகுழிப் பாவெனத் தெரித்தவெங் குரவ
னவன்றன் மைத்துன னறியாப் புரைகள்
பிதற்றிய மொழிகட் கசம்பிர தாய
நிரசனத் தொடுஞ்ஞான திமிரபாற் கரமு
மூர்க்க வாத வித்வம் சகியெனப்
பேர்கொணன் னூலு மியற்றி யழித்த
சீலமுந் தவமுந் திருவுமெய் யுணர்வு
நிற்சேர் குநர்க்கு நாடொறும் பெருக
வளிக்குமெய்ஞ் ஞானச் செம்மால் கயக்க
ணின்றபல் வாளை வெடிபடக் கிளர்ந்து
விண்மீன் வட்கார் மாறு சிதர்த்து
மொசிக்கமேற் சேற முசுக்கலை தாவுய்ப்
பூர்கத் தாருவி னேற்றெதிர் பற்ற
னெற்றுபு கிடந்த கொம்மைய வரத்த
துகிர்கடைந் தார்த்தன பழங்களாழ்ப் படுகர்க்
குடிகொளுந் தம்மிற் படப்படக் கர்கரென்
றாற்றிடு நுணல்க டலைமீக் கஞ்ச
வலர்நற வெள்ளிப் புழுவுண் டாங்கு
நற்பொலி வுறாஉஞ் சென்னையிற் சில்லோர்
பொய்யறி வாண்ட புன்மையி னின்னிய
லுரையும் பொருளு முணர்ந்து கொள்ளாமே
யிழுப்பவை விளைத்து விழுப்பமனு வின்றி
விசித்த வலியிற் பசித்தோர் கான
லலராக் கொண்டெனப் பகடியர் வெற்றுரை
புகழ்ந்துற் றலைந்து கலங்கினர் மாதோ

எம்மவர் நல்வினை யின்றனைக் காட்டப்
பொக்கமின் றண்டிப் புலவர்கள் புகழ்வோய்
தம்மை யுடைய தலைவனை யிரண்டற
வீண்டலே பேறெனை விளக்கிய புலத்திற்
செம்பொருள் புரிவான் சேர்ந்தன மெய்யே. (௭)

நேரிசை வெண்பா.

மெய்யே விடுதியினு முப்பொருளு மேலதனு
லையோநாம் பிர்மமென லாகாதே—பொய்யெனிலோ
முத்தியில தென்றிலையேன் முன்னறிவார் பற்பலர்மெய்ச்
சத்தியமே சுந்தராநீ தா. (௮)

கட்டளைக் கலித்துறை.

நீதா சிவத்தை நினைப்பித் தவாபுற நீசமதப்
பேதா விபூதியுங் கண்டியும் பேணும் பெருவணியா
நாதா பிரசங்க போதா மதிச்சுந்த்ர நாயகனே
வேதா தகப்பன் பொருதறியார் நின்றன் மெய்ப்பெறினே. ()

இணைக்குற ளாசிரியப்பா.

பெறுகவிற் ருலம் பெறுகவிற் ருல
மாயிரங் கவர்தாம் பணமுடை யரசு
மும்பர் வேந்தனு மொண்பெருங் குருவு
மாலு மோதிமத் தேவுந் தெரியா
மாழ்கி யகந்தையின் மாண்டு மேகான்ம
வாதராய்ப் பேத வுலகா யதராய்த்
தீமையே கொண்டு தியங்கினர் நிற்கப்
படியவை படைத்துப் பரிவார முற்ற
மறைமுடிக் கோயின் மன்னிவீற் றிருந்து
திப்பியம் பழுத்த சைவசித் தாந்த
வுண்மைப் பொருளெலா மொருங்குறக் காட்டி
வாதியர் கோடமை மறுத்துரை தந்த
நாயக னூல்களை நன்கினிற் பெறுக
வன்னவை தம்முட்
சிலச்சில நாத்திகந் தெறுப்பன வன்றே
மாயா வாத மடிப்பன சிலவே
பலப்பல வைணவம் பாற்றுவ வன்றே
சமய சந்தானத் தாராங் குரவ

ரருண்மொழி விளக்குவ வன்றே பலவே
சித்தாந்த மாட்சி தெளிப்பன சிலவே
யடியவர் மேன்மைக ளறைவன பலவே
சைவ நிந்தைகளைத் தகர்ப்பன வளவில
வாகலி னுலகிர்
கலகல மிழற்றும் பசுநூ லொரீஇ
ஞான நூல்பயிலு மார்வங் கொண்மின்
வளமுய ரன்னவைக் கொருநிற வாவது
சோமசுந் தரன்றன் றொன்னூன் மாதோ
வென்பது தெளிக வியல்புணர்ந் தோரே. (க0)

நேரிசை வெண்பா.

ஓராத வத்துவிதங் கொண்பொருளை யோர்ந்துரைத்த
வேரார்மெய் கண்டசிவ ஞானநிலையைப் - பாரா
தவம்பழித்த நிந்தையறுத் தான்றுதித்தா னீர்நூ
லவற்களித் தான்சுந் தரன். (கக)

கட்டளைக் கலித்துறை.

சுந்தர கேசவன் கோயிலிற் பாசண்டர் சொன்மையிலா
வந்தர கங்கைதம் வாமனன் பாதத் ததின்வரநஞ்
சுந்தரன் வேணியி னேற்றிடும் பாவந் தொடவுருவை
யந்தர மாகி யழித்தவ னியன்றி யாருளரே. (கஉ)

நிலைமண்டில வாசிரியப்பா.

உள்ளது போகா தில்லது வாரா
தென்ப தாத்தக் கட்டுரை யாகலிற்
றெய்வப் புலமை கைவந்து கிடைந்த
சித்தாந்தப பொருளைக் குறிப்பிற் பகர்ந்த
முப்பா லாரு முலக முண்டென்று
கிளத்தலி னுமுண்மையே யன்றேன்
முயற்கொம் பொட்டத் தோன்று தன்றே
பேய்த்தேர்ப் பிறக்க மெனினப் பிறக்க
மாத்த மாக வறிந்திசி னோரே
யங்ஙன முணரும் பெட்பு வாயாது
சற்கா ரியமுந் தாத்துண ராமே
சச்சிதா னந்தனென் றிடுகுறி கொண்ட
வீசூர் மண்ணன் முதலாம் வாதியர்

மூரணிக் கயிற்றி னரவே போலப்
பிரமத் துறையுயிர் சகபரந் தோன்றலிற்
பொய்யெனக் குழறிப் பொருந்துசித் தாந்த
முப்பொருள் பிழையே துவிதம தென்றுந்
தங்கோ ளத்து விதமா யென்று
மலகையிற் குழறிய பொருளிலா வெறுநூற்
கத்வித நூடனை நிக்கிர கம்மென
முற்பெயர் வாய்ந்த வினாவிடை குதர்க்க
வாத விபஞ்சினி நூலவா நூலுஞ்
சித்தாந்த பூடணஞ் சன்மார்க்க போத
வெண்பாப் போதப் பிரகாசிகையொடு
பிரம தத்துவ நிரூபண முதலாப்
பலநூ லியற்றி யவையினி லடக்கிய
தெருளோன் யாரெனச் செப்புக புலவீர்
மல்லன்மா ஞாலந் தேய்த்துறு புகழோன்
சொல்லருஞ் சென்னைச் சூளையாம் பதியோன்
சிவதத் துவத்திற் செறிஇக்கிடந் தவிர்வோன்
ஞான சம்பந்த வள்ளறன் றிருவடிப்
பதுமமலர் காட்சித் திருவுளத் தாவியன்
குரவர்க் காங்காங்கு கோயில் வகுத்தோன்
தவமதிற் சிறந்த சிவஞான போதன்
சோமசுந் தரனெனக் காண்குது மன்றே
னில்வழி யிவ்வழி யில்லையா லெவரு
முய்வரும் பெற்றி மெய்ம்மைச் சைவமே. (கங)

நேரிசை வெண்பா.

சைவமெங்கே நால்வரருட் சார்பெங்கே மெய்கண்டத்
தைவிகநூ லெங்கேயெஞ் சாதனமெங்—கைவரைவென்
றூர்முத்தி யெங்கேயிங் கந்தோநஞ் சோமசுந்தர
னூர்மூந்தி வந்திலரே லா. (கச)

கட்டளைக் கலித்துறை.

ஆவா வொருசோம சுந்தரன் பாண்டிநன் னாடளித்தான்
றேவா மவன்றனைப் போற்றிடுஞ் சூளையிற் செம்மலவ
னுவா லொருசதுர் மண்டல மாண்டிணை யின்றிகவிர்
தாவா தவிரிய சித்தாந்தப் பேரர சார்ந்தனனே. (கரு)

சோமசுந்தர

நேரிசை யாசிரியப்பா.

சார்ந்திடு மாகமந் தந்த வெந்தையி
னருவா னனைத்துட் பெரிது பயன்பெறத்
தோன்றிக் குருக்களாச் சொன்மாதி சைவ
வொருபெரு மகிமையுந் திருவரு ளாளப்
பெருந்தகை நால்வர்தம் பெற்றியும் பிறவுங்
கொளுவிட வந்தவர் பிரபாவ மகிமை
யெனுநூற் கண்டுந் தம்மன் னீர்க்கக்
கௌணியர் பெருமான் சமணொடு புத்த
மாயா வாத மிரணிய கருப்பம்
வைணவ மென்னு மதவிய மழித்த
பரசமய கோளரி யியன்முத லான
பாவின மிலக்கிய நாவலப் பெருமான்
சிவநூ னப்பா லேரிய வதனை
னப்பான் மணங்கமழ் மெய்ப்பாற் றலைவன்
றன்னருள் பெறீஇய வந்தணச் செய்யுளி
னந்தாதி போற்றிய சிந்தா சனத்தோய்
புறச்சமய நெறியெனுஞ் சித்தியார் விருத்தக்
கிலக்கா யிருந்த கலககமிழ் புலவ
வேமந் திரியெனு மிவையிரு கூட
மன்றூ ரளித்தா மாதோட்ட மூன்று
மெய்ந்தை முக்கணி னிலங்குறா உ நீர்மையி
னரனென வயிரு மரிக்கே யத்தி
னொருசார் செறீஇப் புலவரிசை மிகவி
னக்குறி புணர்ந்த வொப்பிலாப் பதியிற்
புதுச்சந் நிதியா முயர்ந்தோங்கு சினகர
மமர்ந்தடி தொழுவார்க் கருள்வினை யருளித்
தன்றிரு முகனிற் பொலியுந் திருக்கோ
விருவொளி யென்னத் தெரிக்கிய குருகுச்
சலசங் கழுநீ ரருகுநின் றேந்து
மிச்சையுந் தொழிலுமா மிருமனை யவர்புற
மிருப்ப வீரையிற் றரணியுதித் தன்ன
வழியா வாற்றற் சிகிபீ டிலங்கும்
பானவ னருளி னவதரித் தருகலை

முற்றத் தெரிந்து முடிபது புரக்கு
மொளிப்பே ரிரண்ட னுருபுசே ரயின்மக
வெனுமிறை பெயரோ னிலையில கேள்விய
னவன்றனை யுறமூ மாரிய சோம
சுந்தர வயின்வயின் றெல்சபை வைத்துக்
கந்தர மென்னப் போதகஞ் செய்த
முந்தையோய் நின்னை முற்றக் கண்டோர்
வேதாந்தத் தெளிவா மெய்ந்நிலை
தானன்றி வெறுமதஞ் சாரா நிசைவரே (கசா)

நேரிசை வெண்பா.

சைவத்தாய் மூத்தாய் சரித்தாய் புறமகத்துக்
கைவைத்தா யார்வத்தா யாரியாய்—மெய்வைத்தாய்
சித்தாய் பெரியாய் திருவாய்நற் சோமசுந்த்ர
வத்தா வெனக்கெங் கருள். (கஎ)

கட்டளைக் கலித்துறை.

அருணான் மறைசிவ வாகமம் போலரும் மாரியரப்
பொருணூ லெமக்குயத் தந்தந லருட் போதரலாற்
றெருணூ லவையென காண்டலி னீரறு தெய்வமுறை
யருணூ லெனச்சொலுஞ் சுசோம சுந்தர வாண்டகையே. (கஅ)

அடிமறி மண்டில வாசிரியப்பா.

மாநுயுடை யிலங்கு கரிமா வொன்றே
தனைமைப் பிரணவசு சாமி முன்னவனே
யாண்டரு ளாரியர் பன்னிரு வோரே
தக்கநற் றெய்வஞ் சங்கர னொருவனே
தகைய முயல்வதிங் காணவத் தனையே
யாண்டகை யென்பவன் சோமசுந் தரனே
யேலருள் பெறுவதிங் கெம்மனோர் கடனே. (கக)

இன்னிசை வெண்பா.

கடலுலகில் வாழ்பயனுங் கற்றவரைச் சேர்வும்
இடவாயு ளார்பயனுந் தின்வாயி னார்பயனும்
சொல்வரையார் தம்பயனு மாபயனுஞ் சோமசுந்த்ர
நல்லுடையாய் நின்னோக்கி னும். (உ0)

கட்டளைக் கலித்துறை.

நாமஞ்சு நாமஞ்செய் நாமக் குறிவைத்து நாணரகிற்
காமஞ்சு ராத்திரர் புத்தர் சமணர் முதற்கலகிர்
தோமஞ்சு வீட்டி விடுதிகண் டின்பச் சுவையருந்திற்
பாமஞ்சு சுந்தரன் செய்தரு நூல்களைப் பார்த்திடுமே. (உக)

நிலைமண்டில வாசிரியப்பா.

பாராறுத் தியற்றிய பல்லுவர்க் கூவ
றனுவேர் வாழ்க்கைச் சீறார் மதவட
னனிநிரப் புற்றோ ருயினு மிமமிகப்
புல்லெ னாந்தி யிடைத்தீ ஞெருவியுங்
கல்லாப் பொதுவ னோரக் குறிப்பி
னில்லன படைக்கவும் வல்ல னயங்கெழு
வுலகக் கருவியா மாமழை யுறைக்கா
தியலின் வேறுநீஇக் கயங்கழி முனியும்
வேனி லாயினுந் துளைக்கா லல்லியி
னடைகளி னீழற் கதிர்க்கோட்டு நந்தை
யேற்றுட னிளவளை யவற்றைப் பகற்கடி
கூட்டுநீ ரோறிக் குலவுதண் பணைசூழ்
முகவையம் பதியான் றருணக் கதிரின்
வாய்மணி துற்றி மதிய நேரொன்ன
மார்பிற் றுயல்வரு மகிபன் றன்னுயி
ராயினும் வேண்டுநர்க் களிக்குங் கருணை
மாயிருஞ் சீர்த்தியி னோர்பிற ரில்லோன்
றண்டமிழ் முற்பொரு டருஉஞ் சித்தாந்த
மெனுமிவை போற்றிய வருளான் கொடையின்
வள்ள லெனையரும் வெள்கிக் கரக்குந்
தாரபதிச் சேது பதிமகா நிருபன்
றன்னவை யகத்து மறுமத வாதிகள்
வாயடங்கி யுலர வைதிக சைவ
சித்தாந்த வுண்மைத் திறமழை பொழீஇ
நின்றிட வேந்தனும் பரசமய கோளரி
யெனும்பேர்ப் பட்ட மெடுத்தறைத் திடவே
யத்திரு நாமமெம் மையனுங் கொளணிய
மெய்த்தெய் வக்கு மிளிர்வது கண்டும்

புல்லேன் வைத்துப் புரிவது பவமது
கண்ணுதற் பெருமா னல்லரு ளடைந்து
மண்ணினில்வா ழெம்மவர் தண்ணரு ளடைய
வோதிய தேவா ரம்முதற் பெரிய
புராண மிறுதியாப் புகல்பன் னிரண்டு
திருமுறைக் குரிய திருவருட் பாவெனுஞ்
சீர்ப்பெயர் கருங்குழிச் சிறியோ னிராம
லிங்க னிறந்தோ னவன்பா டற்கும்
வைத்தன னுற்ற தன்மைய தென்ன
வாங்குள புலவரு மரசனும் வியந்து
வைதிக சைவ சித்தாந்த சண்ட
மாருத மென்னும் பேரிடக் கொண்ட
வைய வையகோ வெய்யர்கள் சில்லோர்
நின்மா னவரென வெளிவந் துற்றும்
பொய்த்த பட்டங்கள் பொருத்தியுந் திருமுறை
திருவருட் பாவெனும் பெயரினை சிறந்த
தேவார முதலா வோது மவைக்கின்
கேற்கா வென்று மிழிப்பிய நின்றார்
நின்பகை யவராம் போலிச் சைவரொடு
சேர்ந்து பழிபவப் பட்டார் நின்ற
னுண்மை மாணுக்கரென் றுற்றவர் யாவரு
நின்மொழி போற்றி யுறைகுந ரன்றே
யன்னவர் பின்னு முய்ய வின்னுநான்று
நல்லருண் மதியை யொல்லையி னளிப்பாய்
வெல்பவ ரின்றி விளங்கிய திறலோய்
செல்லாச் சீர்த்திக் கேள்விய சோம
சுந்தர னென்னும் பெயரிய
நல்லோய் சற்குரு நாத மன்னவனே. (உஉ)

நேரிசை வெண்பா.

மன்னு மருண்மொழியார் வாய்மலரும் பன்னிரண்டு
சொன்ன கனவிலுமே சோரவிடே—லென்னத்
திருவாக்கி னுண்மையெனச் செய்தனையே சைவத்
திருவாக் கினையிதுவோ செப்பு. (உங)

கட்டளைக் கலித்துறை.

செப்பும் பொருள்வெறுத் தேற்காப் பொருள்வயிற் சென்றசில
நுபயுங் கருப்புர வொண்பொரு டாமுமொன் றென்றுரைத்தே
யப்பும் பகட்டுரை வீழ்த்துச் சிவாதிகய வம்மணியி
னுப்பும் பொருளு முறைசோம சுந்தர வுத்தமனே. (உ௪)

இணைக்குறள் ளாசிரியப்பா.

உத்தமக் கண்ணுவ வுறுவனுர் விருந்தை
கருப்பமாம் வாச வடுப்படாப் பெரியோன்
வாமதே முனிவனை யிருகுமா மகத்திற்
சிறுவிதிக் கெம்பரா னியலவை தெளித்த
ததீசி முதலினோர் சாற்றிய சாபம்
பெரிது மலைக்கப் பிறந்த மானுடன்
கதிரையம் பதியு முதிரைசேர் கோணமும்
திருக்கே தீச்சரப் பதியும் புதுச்சந்
நிதியெனு முபய கதிர்காம தலமு
மவிரிய பொன்னக ராவொடு சீகாழித்
துறைதிருப் பதிகள் தோறும் வியக்கப்
பெற்றரா வணனுற் பிழைபட் டான்ற
முரரு ளதனுற் சேரிய விராமனை
பூசை சேதுவிற் புரிந்திலனென்ற
மாமயக் கொழிக்கக் கூரேச விசய
பங்கமு மிராம தத்துவ தீபிகை
யாபா சம்மொடு வாஞ்சனை ராம
வைபவ பங்கமு மிராமன் பூசை
செய்ததென் றதுவுஞ் சைவச்சூளா
மணியுந் தந்த பணியோன் யாவன்
சிவன்பர னலனெனச் சிலபா சண்டா
குரைத்த காலையின் மறைப்பொருள் காட்டிப்
பாரதத் துவப்பிர காசிகை
வரியறு விளைத்த வரியோ னேவன்
மேலைப் பாக்கத் தாத தேசிக
தாத்தாச் சாரி யிகழுரை யவைக்கி
ராமா யணத்துச் சூசிகா பங்க
மியற்றி யுணர்வளித்த வேரோன் யாவன்

மறைமுடி யான வுபநிட தங்க
ளெல்லாஞ் சைவமென் றிலக்கினன் யாவன்
கன்னிகா தேவி புராண முங்கறையில்
விபரீத ஞான விலக்கு மாபாச
ஞான நிரோதமு நவின்றோன் யாவ
னன்னவன் குளைப்
பொற்புடைப் பதியின் மெய்ச்சிடத் தோன்றி
நித்தலு ஞான பூசைசெய் தாற்றும்
வித்தகன் சோம சுந்தர
னெனப்பெயர் கொண்ட கனத்தின னன்றே. (உரு)

நேரிசை வெண்பா.

அன்றே தணிகா சலத்தவமும் கண்ணப்பர்
நின்றபிர பாவமொடு நேருந்தி—யென்று
மறவாத நாமா வளியுஞ்செய் தாயும்
பிறவா நெறியெனக்கே பேசு. (உசா)

கட்டளை கலித்துறை. (கிள்ளைவிடு தூது.)

பேசுக வெங்குறை பித்தர்கள் போலவன் பின்னலங்க
லாசுக வேண்டிப் பிதற்றுகின்று ளிங்கு ஞற்றுவர்யார்
காசுக மேதத வளையுங் கழலத் தலைவி செய்கை
மாசுகம வேட்டன னென்றிணைப்பிர் நல்ல மாசுகமே. (உஎ)

நேரிசை யாசிரியப்பா.

சுகமளி சைவச் சுகம்பெறு நடாற்றும்
பசிப்பிணி மிகுத்தோன் கையலர் கழீஇப்
பேயது தேர்த் தோற்றங் கண்டாங் கதிற்பசி
சழிப்பிய நினைந்து பெற்றுணச் சென்றாங்
கொன்றுங் கோடா துலைந்துமாண் டாங்கு
மணியு மகளிரும பணையுடிப் பெவையு
மூர்தியு முயர்வு மதிப்புஞ் சிறப்பும
பொறுவே மென்று வேடர் கோட்பட்ட
மாவிற் புள்ளி னின்னடைய வீண்டு
மிழிஞர் பலர்மாறு மலமரல் குறித்துக
காசு மதமெனக் கல்வியார் சுழித்த
மாசுக் கோளென வண்மையா ரொதுக்கிய
வேசு மதமென வெம்மனோ ரிழித்த

வேசு மதத்தவ ரோமாற் றங்கள்
பலப்பல பொய்களுஞ் சிதர்த்தடை யுண்மை
யிலக்கி விளக்கமென் றியற்றிய குருவே
சிவபா ரம்மியப் பிரதரி சிகியு
மொருபா ரதத்தி னுட்சங் கிரகமுஞ்
சிவத்துவி சரினுற் கருட தீபிகையுந்
துர்ப்போத சம்வா தம்மெனு நாலும்
பிரமவநு பூதியும் பேசிய குருவே
ஞான தீபங்க ணவிற்றிய முதலவோய்
மறைமுடி வுற்ற கைவல்யக் கருத்துச்
சிறிதும் மாயா வாதமன் றென்று
பெருநூல் சாட்டிப் பிறங்கவைத் தவனே
சித்தாந்த சேகரஞ் செய்தசி ரியனே
சிவச்சொற் றெளிவுரை யியற்றுசூ ரியனே
சுபோத விளக்கஞ் சொற்றபே ரியனே
பரமத பங்க விஞையிடை வேத
சமாச கண்டனமொடு பிரம தரிசினி
சித்தாந்த போதம வேத சிவாகமப்
பிரமா ணியமிவை யருளுமா ரியனே
பெண்களைக் கல்வி பயிற்றுவித் திடுத
னன்றன் றென்று மறுப்பு நவிற்றிய
பொருண்முடி புணர்ந்த புலவ ரேறே
சிவதத்வ சிந்தா மணிசெயுஞ் செல்வ
மவதத் துவத்தி னையா தரும்பொரு
ளிவையென வளித்த பெருநில வேந்தா
ணியாயாக ரமணி சதுட்டய தர்ப்பண
மிவைமுத லான நூற்றின் மேற்படு
சோமசுந்தர சாத்திர மென்ன
வறிஞர் கொண்டாட வருளிய திருவே
சமய வாதந் தண்டாக் கேடெனப்
பொருளிலா பங்கள் போக்குவ தென்ன
வருநட் பெல்லா மாய்ப்பது மஃதெனப
பெருஞ்சுற் றத்தைப் பிழைப்ப தஃதென்ன
வீங்கிருள் படித்துத் தூங்கி யீங்குப்

புலவரென் றிருந்தோ ரழியினை யினைந்து
கொள்ளாது விட்டுப் பேதுற்றார் மன்னோ
வவையெலாம் பொய்யென் றறிந்து சித்தாந்த
மெய்ப்பொருள் விளக்கிப் பொய்ப்பொரு டெறூஉத்
தெய்ப்பிலா வைப்பி னுைப்பிய நின்றோய்
புட் கரப் பட்ட வானப் பேருறைக்
குமிழி யன்ன பொகுட்டு விழிய
கரும்பிடர்த் தலைய மாச்செவிக் குறுமுய
லுள்வளைந் துள்ளி யுலம்பல் போற்புற
மதத்து வாதிக டங்களுட் பேரொலி
செய்யு மார்ப்பரிப் பொழிய வாங்காங்
குய்வரச் செலீஇக் கைம்மாய் புக்குக்
கோட்டினுங் கையினும் வாலினுங் காலினு
நாழிலாட் டினுஞ் சிதைப்பது கோர
வாட்கிய வர்மதந் தெறுத்த நிற்போல
வெவருங் கண்டிலே மினியம்ம யாரே
தவத்தினின் முளைத்த சதுர
வருட்பெரி யோய்நின் புகழளப் பிலவே. (உரு)

நேரிசை வெண்பா.

பூவாபபிலா வாதியர்க ளம்மவென வேங்கித்
துளக்க மனங்கொள்ளத் தூலங்க — விளக்கமது
கண்டு சிரந் துளக்க வுண்மைப் பொருள் காட்டி
யன்டு மதியழகக் கண்டு (உசு)

கட்டளைக் கலித்துறை.

கண்டனஞ் சுந்தர நின்றனைப் போற்செயக் கண்டிலேங்
கண்டனஞ் சாரருள் காட்டுவர் தம்மையுங் கண்டிலேங்
கண்டனஞ் சேரருள் சேர்குரவோரையுங் கண்டிலேங்
கண்டனம் பெண்மணிற் கண்டனர் தாமொன்றுங் கண்டிலரே. ()

சோமசுந்தர மும்மணிக்கோவை

முற்றிற்று.